

værker mod Bektadigelfer. Bliver det i denne Anledning nødvendigt at paalægge Eierne og Brugerne af de Digerne tilstødende Eiendomme Indfrænkninger i deres Naadighed over disfe, bliver det i fornødent Fald ved Landvæfenfkommissionen at bestemme, om der skal gives Erftatning herfor, og i bekræftende Fald, hvor stor denne skal være.

De af Indenrigsministeren i Henhold til denne Paragraf udfærdigede Bestemmelser blive at bringe til almindelig Kundskab i de Kommuner, i hvilke Digerne ere beliggende, paa den paa eihvert Sted brugelige Maade. Den, der gjør sig skyldig i Dvertrædelser af dem, kan, forfaavidt hans Forfeelse ikke efter den paagjældende Lovgivning medfører højere Straf, idømmes Bøder fra 4 til 100 Kroner og bliver desuden pligtig at erftatte al den ved hans Handling bevirkede Skade.

§ 17.

Naar flere Eiendomme ere bidragspligtige til et Dige, der ikke henhører til noget Digelag, skal enhver af disfes Eiere eller Brugere være berettiget til at forlange, at der oprettes en Vedtægt, hvori der gives nærmere Regler om Digets Bestyrelse, Tilfynt med og Vedligeholdelsen af det, hvorledes Arbejderne herved skulle udføres m. B. Meningsuligheder om Vedtægtens enkelte Bestemmelser afgjøres ved simpel Stemmeferhed. Vægrer Majoriteten af de Interesserede sig ved at affatte en Vedtægt, eller er nogen af dem utilfreds med de om dennes Indholdtagne Beslutninger, kan Sagen indankes for Amtsraadet. Dette har da i første Tilfælde at udfærdige Vedtægten og i sidste Tilfælde at afgjøre, hvorledes der skal forholde med Hensyn til de indankede Spørgsmaal. Det bestemmer derhos, hvem der skal udrede de ved Amtsraadets Behandling af Sagen foranledigede Udgifter. — Paa lignende Maade forholde, hvis der senere skal opstaa Spørgsmaal om Forandringer i Vedtægten. — Strækker Diget sig gennem flere Amtsraadskræde, bestemmer Indenrigsministeren, til hvilket Amtsraad Paaante skal finde Sted.

Omfer Nogen, der eier en Eiendom, der er bidragspligtig til et Dige, at dette skal gives en større Høide, Brede eller Længde, eller at det skal formindskes eller nedlægges, bliver Spørgsmaalet herom i Mangel af mindelig Dverenskomst mellem Eierne af de til Diget bidragspligtige Eiendomme at indbringe for Landvæfenfkommissionen, der da afgjør Sagen. Villiger Kommissionen, at den paagjældende Foranstaltning træffes, har den tillige at fastsætte de nærmere Betingelser herfor og derunder navnlig ogsaa at bestemme, hvorvidt der, naar et Dige formindskes eller nedlægges, skal gives Erftatning for det Tab, en Eiendom mulig herved vil lide, og, i bekræftende Fald, hvor stor denne skal være, samt hvilke af Digeinteressenterne der skulle udrede den.

Tillommer der ikke Eieren af den Grund, hvorpaa et af de heromhandlede Diger er opført, Ret til at hentytte dette, kan den ved Lov Nr. 53 af 25de Marts 1872 hjemlede Ret til at optage Kreaturer paa samme udøves af enhver af Digeinteressenterne.

§ 18.

De af Landvæfenfkommissioner i Henhold til denne Lov affagte Kjendelser kunne indankes for en Dverlandvæfenfkommission i Dverensstemmelse med Lov 30te December 1858 om Landvæfenfkommissioners og Dverlandvæfenfkommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m.

Sager, der anlægges i Henhold til denne Lovs §§ 11 og 16, blive at behandle som offentlige Politifager. Bøderne tilfalde de Fattiges Kasje i det Sogn, i hvilket Forfeelsen er begaaet.

§ 19.

Bestemmelserne i denne Lov, der ogsaa omfatter faagdanne naturlige Børn, som kunne sættes i Klasse med Diger, kunne fun med Indenrigsministerens Samtykke og paa